

שיחות. עובדות. סיפורים
והנהגות מעניינת דיומא
יוצא-לאור ע"י
ועד תלמידי התמימים העולמי

ב"ה
תשרי
תשנ"ט
גליון יג
ח' תשרי

ריזבאזיטש

שב ריזבאזיטש

אושפיזין ליל ב' דחול המועד

קשה לך לרקוד? תתבונן בזה שהרבי מסתכל עליך בעת הריקודים!

שזוהי מצוה שלו, "מצוה שבגופו", ע"ד מצות תפילין ("הוקשה כל התורה כולה לתפילין"), שאינו יכול לצאת י"ח בהנחת תפילין של כל עם ישראל, כולל גם פעולתו שיהודי אחר יניח תפילין, או למנות שליח שיניח תפילין במקומו - כי, פעולת הנחת תפילין שלו (כולל גם שע"ז ניתוסף כביכול בשבחו של הקב"ה) אינה יכולה להעשות אלא על ידו בלבד, ועד שענין זה נוגע במחשבה הקדומה דא"ק

- במכ"ש וק"ו מהפתגם הידוע דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שאפילו עלה המתגלגל ומתהפך מצד לצד, אם יתהפך ע"י הרוח או ע"י אבן וכיו"ב, נוגע למחשבה הקדומה דא"ק.

ונקודה נוספת - בנוגע לפעולת האושפיזין בשמחת בית השואבה דלילה זה באופן של "עשירות" ו"רחובות הנהר":

גם מי שעדיין לא הונח בשכלו ההסברה מהי בכל זאת ה"עשירות" וה"רחובות הנהר" המיוחדים דשמחת בית השואבה שבליילה זה דוקא. בזמן מסויים זה ובמקום מסויים זה (שבחור"ל), להיותו "עני בדעת" ("אין עני אלא בדעת") - אומרים לו: משה רבינו, האושפיזא דלילה זו, נתן מלחמו לדל'!

כולל גם - שמה רבינו בעצמו ירקוד יחד עמו בלילה זה, וכן אדמו"ר האמצעי, "רחובות הנהר", ירקוד יחד עמו בלילה זה.

וכן ירקדו יחד עמו כל שאר האושפיזין: משה, ועימי' אברהם יצחק יעקב אהרן יוסף ודוד, וכן האושפיזין החסידיים, אדמו"ר האמצעי. ועימי' הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מהורש"ב וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (החותם וקולט כל עניני האושפיזין).

ומובן וגם פשוט, שככל שיחשוב שחסרה אצלו ה"עשירות" בהבנת והשגת הענין, הרי, בידעו שעומדים סביבו ורוקדים יחד עמו ארבע עשרה צדיקים, שבעה ושבעה, שבעת האושפיזין שבוהר ועוד שבעת האושפיזין החסידיים, ויודע מי הם צדיקים אלו, ובפרט כשהזורים ומזכירים אותם פעם אחר פעם ("מ'האלט אין איין דערמאָנען") בשמותיהם, ומזכירים גם שנשיא דורנו הראה באצבעו ואמר כאן יושב כו' - בודאי תגדל שמחתו ביותר וביותר!

ובאיזה מצב שיהי' ברגע שלפנ"ז - מספיק רק שיתבונן, יחשוב ויהרהר לרגע קטן, שעומדים על ידו ארבע עשרה צדיקים אלו, ורוקדים מתוך שטורעם בשמחת בית השואבה, ויודע - כפי שאומר נשיא דורנו - שהם מסתכלים עליו לראות כיצד הוא חוגג שמחת בית השואבה - נקל לשער איך ישמח וירקוד!...

שיחת ליל ד' דחג הסוכות תשמ"ט

ואברי הנשמה, ועאכו"כ פנימיות הגוף ופנימיות הנשמה.

על זה אומרים לו: לכל לראש - ישנו הציווי "בכל יום יהיו בעיניך חדשים", לא רק "כחדשים" (בכ"ף הדמיון בלבד), אלא "חדשים" ממש.

. והוספה יתירה בשמחת בית השואבה מצד ענינם של האושפיזין שבליילה זה - שהשמחה היא באופן של עשירות (משה רבינו), ובאופן של "רחובות הנהר" (אדמו"ר האמצעי).

ומזה מובן גודל השמחה שצ"ל בשמחת בית השואבה בלילה זה אצל כאו"א מישראל, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לפעולה עם הזולת, והן בנוגע לפעולת השמחה והריקודים ברחוב, ברשות הרבים, כולל גם - שמכיון שישנה גם ה"פעולה נמשכת" מאתמול, שכבר עשו מרשות הרבים רשות היחיד, הרי, מה שנקראת בלילה זה "רשות הרבים" (ע"פ תורה) - ה"ז רבים" דקדושה, בדוגמת ירושלים, שלולי נעילת השערים בלילה יש לה דין של רשות הרבים, רה"ר דקדושה.

ומובן, שכל זה שייך ונוגע לכאו"א בפ"ע, שכאו"א צריך לשמוח ולרקוד כו', ואינו יכול לסמוך על זה שיש להקב"ה עם שלם, "עמך כולם צדיקים", שבדאי ישמחו וירקדו - מכיון

יכול משהו לעשות "חשבון" (עד כמה ששייך עשיית חשבון בנוגע לענין של שמחה, ועאכו"כ שמחת בית השואבה) שחגג כבר שמחת בית השואבה כו"כ שנים, ובשנה זו גופא חגג כבר כמה ימים (ועד שנכנסים כבר ל"רוב" דשמחת בית השואבה).

וחגג באמיתיות, והראי', שהעמיד תלמידים שירקדו בשמחת בית השואבה בלילה זה בגלל שהשפיע עליהם אתמול, בשנה שעברה ובשנים שלפנ"ז, באופן של פעולה נמשכת,

וא"כ, טוען הוא, מה יכולים עוד לתבוע ממנו להוסיף בשמחת בית השואבה דלילה זה, עד כדי כך, שיוכלו לומר על שמחה זו "מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו", היינו, שבנוגע לכל השמחות שלפנ"ז, שמראה באצבעו ואומר זה, הזמן והמקום כו' דשמחות אלו, אומרים לו: הכל אמת, יש לו עדות נאמנה, והוא עצמו נאמן בכונן זה, מכיון שזוהי מילתא דעבידא לאגלווי, אבל אעפ"כ, "לא ראה שמחה מימיו", שאין לו ולא ראה עיקר נקודת השמחה! - הוא אמנם רוקד ברגלים כו', אבל, עדיין אין זה הריקוד שבו מתבטאת השמחה האמיתית, ועד"ז בנוגע לביטוי השמחה בשאר אברי הגוף

מועדים לשמחה

כ"ק אדמו"ר שב לחדרו לאחר שנטל לולב בסוכתו, ומסרו לר' מאיר הלוי לזכות בו את קהל החסידים

סוכות בימי בראשית

תיאור מיוחד מהתוועדות כ"ק אדמו"ר בחול המועד סוכות שנת ה'ש"ת

ב"ח

שמחת בית השואבה פאר תלמידי המתיבתא

זיי יעדעס יאהר ארבעטס און היי יאהר איין די
אסאראס יאישע ארגאניזאציע

"מרכז לעניני חנוך"

א שפחה נגה השואבה פאר אלע תלמידי המתיבתא,
אין דער גרויסער סוכה,

770 איסטערן פארקוועי (לעבען קינגסטאן עיג.) ברוקלין
קומענדיג דאנערשטאג, א' דחומ"ס, 7 אווענט
אלע תלמידים זיינען געלאדען.

יום ג', ח"י תשרי, ב' דחומ"ס ה'תש"י

מטעם המל"ח נתפרסמה מודעה בעתון "מארגן זשורנאל" אודות התוועדות שמחת בית השואבה השנתית של הרמ"ש שליט"א עם תלמידי הישיבות מכל החוגים.

בשעה הנקובה נכנס הרמ"ש שליט"א להתוועדות שהתקיימה בסוכה שבחצר "770" (למטה) ודיבר בהרחבה בענין שמחת בית השואבה. ההתוועדות הסתיימה בשעה 12:00 בלילה.

למה נגרע? שלוחים של הרבי לא מפסידים!

בהתוועדות פסח'שני ה'ש"ת, דיבר הרבי על הלימוד וההוראה מכך ש"אותם אנשים", ה"טמאים לנפש אדם" שבגללם תוקן פסח שני, היו נושאי ארונו של יוסף, שכתוצאה מכך שזה היה עסקם ("ארונו של יוסף") הרי שלא הפסידו מאומה:

כשמדובר אודות "ארונו של יוסף" - ההוראות והציוויים של כ"ק מו"ח אדמו"ר, יוסף שבדורנו - צריכים לעסוק בנשיאת ארונו של יוסף בכל התוקף ("ניט אָפּשטעלן זיך פֿאַר קיין זאָך"), וגם כאשר לפעמים נדמה שמצד עניני קדושה, קיום השו"ע, וכיו"ב, צריכים להתנהג באופן אחר, אין זה נוגע לנו, וצריכים אנו להתעסק בנשיאת ארונו של יוסף. [ולמען, שיתכן שהחשבון שלו שצריכים להתנהג באופן אחר הוא חשבון מרומה, שזהו"ע ה"אונאה" בעבודת ה' - שזהו א' הפירושים בענין "יונתי תמתי", מלשון אונאה - שנדמה לו שענין זה הוא מצד הקדושה, אף שאין זה כפי האמת כו'.]

בשביל נשיאת ארונו של יוסף צריכים לפעמים לבוא באיחור ל"מאמר חסידות" או ל"קדושה פֿאַראַד", ואעפ"כ לא צ"ל נפילת רוח מזה ("עס דאַרף ניט האַרן"), כיון שעוסקים במילוי שליחותו ופקודתו הק'.

אבל, האמת היא, שכאשר מקיימים את רצונו ושליחותו של הרבי לא מפסידים מאומה - כשם שבשביל "נושאי ארונו של יוסף" ניתן ציווי מיוחד דפסח שני.

כשהרבי אמר את המאמר ד"ה טעמו וראו בי"ג תשרי שנת תרצ"ג, לא היו נוכחים כמה שלוחים שהרבי שלח אותם למקום מסויים, וכאשר שבו משליחותם, חזר הרבי בפניהם את המאמר עוד הפעם. ומכאן רואים שכאשר הולכים למלא שליחותו של הרבי לא מפסידים מאומה.

בעת שסיפר הרבי את הסיפור, לא נודעה זהותם של אותם "שלוחים" בסיפור משנת תרצ"ג. לימים, כשנתפרסמו רשימות הרבי, נתגלה כי לא היו אלו אלא הרבי וגיסו הרמ"מ הורנשטיין הי"ד: לא אמר דא"ח ברבים. קראני, וגיס מנחם מענדל נ"י, וחזר בפניו המאמר ד"ה תשרי - שלא שמעתיו מפני שנסעתי לקנות לולבים - טעמו ראו וגו', בשטר"י מעל ואבנט, אבל בלא מטפחת.

[רשימת היומן, סוכות תרצ"ג]

יום ד', י"ט תשרי, ג' דחומ"ס ה'תש"י

הלילה התקיימה בסוכה התוועדות נוספת של הרמ"ש שליט"א עם אנ"ש והת' שי, להלן אי אלו פרטים ותיאור חלקי ממהלך ההתוועדות מרשימת הת' אלי' שי' גרוס:

הרמ"ש שליט"א הי' מאוד בשמחה. דיבר הרבה אודות ענין ההתקשרות לכ"ק מו"ח אדמו"ר (שליט"א), ושעל כאו"א לקרב יהודים לכ"ק מו"ח אדמו"ר וכו'. ובתוך הדברים אמר: א חסיד טוט ניט קיין שום זאך אן דעם רבי'ן, און אז מ'וועט קומען אויפן עולם-האמת וירצו לשלחו לגיהנם יאמר "איך דארף פריער פרעגן דעם רבי'ן". און אז ער וועט שוין אריינגיין צום רבי'ן - איז ווער וועט אים הייסן

ארויסגיין? סיידין וואס מ'דארף זיך אפרייניקן - אבער דאס איז שוין אינגאנצן אן אנדער ענין... (= חסיד לא עושה שום דבר בלי הרבי. וכאשר יבוא לעולם האמת וירצו לשלחו לגיהנם יאמר "אני צריך קודם לשאול את הרבי". וכאשר הוא כבר יכנס לרבי - הרי מי יצוה עליו לצאת? מלבד מה שצריך להתנקות - אבל זה כבר ענין אחר לגמרי...).

בין הדברים אמר, שמכיון שאתמול בלילה היו כאלו שאפשר לומר עליהם "ר"ל", ועל כל עניו היה צריך לומר מקור, ואפילו לציין את הדף, לכן לא הי' יכול אתמול לומר את אשר רצה לומר...

בהמשך דבריו דיבר גם ע"ד ענין המשקה, והזכיר את הביאור הידוע בזה על יסוד ההלכה שמשקין את הבהמה לפני השחיטה, בכדי שהעורות שלהם ירדו בקלות - כפי שזה ברוחניות בעבודת ה'.

הרמ"ש שליט"א אמר הרבה פעמים "לחיים, ולא אכל מאומה.

אחד מזקני חסידים שהי' כבר לאחרי אמירת "לחיים"... כאשר שמע שמדברים אודות "בירור", החל לצעוק "וואס איז בירור"... הרמ"ש שליט"א החל לדרוש בשמו של הנ"ל ולבאר אותו על פי נגלה וחסידות, וביקש מבנו של הנ"ל שיעמוד על-ידי אביו וכשירגיש שזה יותר מדאי שיעיר לו.

בין השאר תבע מהרה"ח ר' יעקב שי' פרידמן: מדוע אביו הרב אינו מביא את בעל-הבתים שלו? אילו היה יודע שהבעש"ט נמצא ב770, האם לא היה מביא אותם? ובכן יכריז: "הבעל שם טוב נמצא ב770!"

(הרב ישראל דזייקאבסאן לא הרגיש בטוב, וביקש מהרמ"ש שליט"א רשות לצאת).

מפני קדושת המועד